

אלול תשפ"ב

פרשת
כי תבוא

119

עדות ישדראל לאלקים

מה חדש?

אנחנו נמצאים בסוף שנת השמיטה. שנה שבה לא צוהדים את האדמה. אלו מבין שש השנים הראשונות של הקצוץ. שנה שמיטה שבה לא שותים ולא צורעים, רח שומרים על הקיים. השמיטה מוגדרת אצלנו כאנחנו לא בולאי הבית על האדמה, ועל מה שתורה כאן. אנחנו יכולים להשתקף, להתאמץ, אבל בסוף ההצלחות הם רח בידיו של הקב"ה. לצדדים אנחנו מתאמצים מאד כדי להצליח במשהו וזה לא מצליח ואנחנו מתאכזבים. וזה מוכן והגיוני. אבל אם נכבד כמו בשמיטה שהכל בידי שמים, ואנחנו רח צושים השקעות נראה שנצליח לחיות את החיים שלנו בצורה שמה והגיונה. בדיעה יש מי שמנהל את הדברים בצורה הטובה ביותר.

מחכים לפירונית שלכם!

שמיים להצטרפותם אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את הולונות בבית הספר, במייל edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצאפ התקטה בסמלית הקוד.

מה בפרישה?

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

שמחה נולדה בצנעא שבתים, אמה שלה הייתה תופרת של בית המלוכה, ואביה - רב הקהילה. משפחתה של שמחה הייתה משפחה גדולה של עשרה ילדים. כבר בהיותה ילדה קטנה בת שלוש הייתה עוזרת לאמה בעבודות הבית. מספר חודשים לאחר ההכרזה על מדינת ישראל - עלתה משפחתה ארצה. שמחה זוכרת את ההכנה לקראת המעבר והעזיבה של הבית. ההגעה לארץ הייתה באמצעות מטוס שמחה ומשפחתה הגיעה לשדה התעופה בלוד, ומשם - לראש העין. השפה הייתה חדשה. הם לא ידעו לדבר בעברית. ההתאקלמות לא הייתה קלה. היא זוכרת כילדה שהיו מדברים איתה והיא לא הייתה מבינה. ילדים אחרים דיברו בשפות שונות, זה לא מבין את זה, ושימוש רב בתנועות ידיים עזר להם להתנהל.

בארץ היה מחסור במזון ולכן חולקו תלושים שבעזרתם היו קונים אוכל. התלושים נועדו לחלק באופן סביר את האוכל בהתאם לגודל המשפחות כך שייספיק לכולם. את המאכלים הביתיים שמחה זוכרת כדבר שעזר להם בשלב המעבר. גם כשגרו בצריפים ובבתים ארעיים - אמה הכינה את המאכלים המוכרים. מרק תימני, פיתות וסחוג. ריח התבלינים המוכר נתן להם תחושה של בית. תחושה של חמימות. בלילות שבת בחורף, כאשר הגשם דופק על הקירות ועל הגג הרעוע, אביה ואחיה של שמחה היו קוראים את פרשת השבוע במנגינה המיוחדת, פסוקים ותרגום, היא זוכרת איך הייתה מתעטפת בשמיכה הדקיקה ומקשיבה לקולות הנעימים והמוכרים, עוצמת את עיניה ברכות ונרדמת.

פולק בפנים בבא...

1 מצווה להביא ביכורים לבית המקדש.

2 תרומות ומעשרות.

3 ציווי על מעמד הברכה והקללה שיערך על הר גריזים והר עיבל.

4 הלכות הקשורות בבניית המזבח.

5 משה רבנו מזכיר לבני ישראל את הניסים שנעשו להם, ומצווה אותם לא לעזוב את דרך ה'. ישראל את הניסים שנעשו להם, ומצווה אותם לא לעזוב את דרך ה'.

הלכה ומצוה

אתמול ילד מהכיתה בא אליי לבקש סליחה. אחרי מה שהוא עשה לי- למה שאני אסלח לו?

"אָסור לְאָדָם לְהִיּוֹת אֶכְזָרִי וְלֹא יִתְפַּיֵס אֶלָּא יְהֵא נוּחַ לְרַצוֹת וְקָשָׁה לְכַעַס וּבִשְׂעָה שְׁמַבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ הַחוּטָא לְמַחַל - מוּחַל בְּלֵב

שְׁלֵם וּבְנַפְשׁ חֲפֵצָה."

(הלכות תשובה, ב, י)

הלכה למעשה:

זה באמת לא קל. אבל כשמישהו בא, ומבקש סליחה מכל הלב - צריכים לסלוח לו. האמת היא שגם אתה בוודאי עושה טעויות לפעמים.. וגם אתה רוצה שישלחו לך כשאתה מבקש סליחה, לא?

הידות וחידודים

מנהגי עדות

נהגו בבוכארה לשחוט בערב ראש השנה כבש לשמחת היום, ואת ראש הכבש היו אוכלים בליל החג ומברכים 'נהיה לראש ולא לזנב'. מהסיבה הזו נקרא ליל ראש השנה בבוכארית 'כלה כורי' כלומר אכילת הראש [יהדות בוכארה גדוליה ומנהגיה, עמ' 51].

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

מסיכה

חלב

הר

תפזרת מהפרשה

נ	מ	א	ו	ב	ת	י	כ
ר	ש	ע	מ	י	ג	צ	ק
מ	נ	מ	ט	כ	ר	מ	ג
ז	ה	נ	ו	מ	י	נ	ר
ב	א	ר	ז	ר	ז	כ	י
ח	ק	ק	ב	י	י	ק	ז
ל	ב	י	ע	מ	מ	ג	י
ז	ש	ב	ד	ו	ב	ל	ח

כי תבוא/ ביכורים/ טנא/ מעשר/ חלב ודבש
מזבח/ גריזים/ עיבל

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

בזכרי על משכבי / ר' יהודה אבן בלעם

נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו

מה יתאונו ויאמר מה ידבר ויצטדק
יציר חומר אשר תשוב גויתו כאבק דק
מה יתן לה האדם כי ירשע וכי יצדק
הלא מליו ומפעליו כתובים בספר ימיו

נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו

חצות לילה לה קמו עבדיה במהללם
זכות אבות להם תזכור ואל תפן למעללם
קנה עדה פימי קדם קדוש יעקב גאלם
והנשא האל עושה השלום במרומיו

נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו

בזכרי על משכבי זדון לפי ואשמיו
אקומה ואבואה אל בית אלהי וחדמיו
ואמר בנשאי עין בתחנוני אלי שמיו
נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו

לה א-לי צור חילי מנוסתתי בצרתי
בה שברי ותקותי איליתי בגלותי
לה כל משאלות לפי ונגדה כל תאותי
פדה עבד לה צועק מיד רוידיו וקמיו

נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו

ענני ה' ענני בקראי מן המצר
וינדע בעמים כי ידה לא תקצר
ואל תבוזה ענות עני צועק מתגרת צר
אשר פשעיו לה מודה ומתודה על
עלומיו

להאזנה

לפיוט בנעימה
סרקו את הקוד

